

Почтову належитість оплачено гуртом.

Ч. 8.

Коломия, середа 8. липня 1925.

Рік I.

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.

Виходить 1 і 15. кожного місяця.

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевича ч. 51.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., 1/4 стор 30 зл., 1/8 стор 15 зл., 1/16 стор 8 зл., 1/32 стор 4 зл.

ДРІБНІ ОГОШЕННЯ: За одне слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГОЛОШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланням належитості або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В краю чвертьрічно . . . 1.25 зл.
За границею річно . . . 1 1/2 доляра
або їх вартість в іншій валюті.

Чековеkonto П. К. О. в Варшаві
ч. 152.951.

Ціна одного примірника

20 сот.

ПОВІДА!

Від 4 до 8 гектарів ерекціонального ґрунту
вже признано дякам.

На основі певних даних, одержаних з міродатних жерел подається нашим Впп. Передплатникам до відома, що Польський Уряд дня 2. червня с. р., ратифікуючи заключений з Ватиканом конкордат, признав між іншими нашим дякам титулом їх службового вивінування по 4 до 8 гектарів орного ґрунту з ерекціональних дібр, себто майже одну третю тої скількості, яка припадає парохом.

Сей закон обов'язує з днем 2. серпня 1925 р.

Тому, що він дає Епископам право, творити нові парохії й перевести поділ ґрунтів бенефіції, будуть правдоподібно з тим днем зі всіх дочерних церков, які мають ерекціональні ґрунта, отворені нові, самостійні парохії. Також і ті дочерні церкви, які цілком не мають ерекціонального ґрунту, або мають його менше чим 15 евентуально 30 гектарів, можуть бути піднесені до гідности парохії та наділені певною скількістю ерекціонального ґрунту з матерної парохії.

До тої скількості ерекціонального ґрунту, яка на основі конкордату припадає парохом, не вчислюється: обісте, огород, сад, сіножать, ліс, пасовиско й вода (ріка, став і т. п.).

Кілько ерекціонального ґрунту та на котрому місци має призначитися для пароха, дяка й прочої церковної служби будуть — без сумніву — установлювати нарочно покликані до сего комісії, зложені з місцевого душпастиря та кількох відповідних парохіян.

Завважається тут, що кожний дяк, як інтересований в сему, повинен обов'язково належати до такої комісії та там рішучо домагатися, щоб йому не назначено ґрунту гіршої якості та ще може в невідповідному місци, бо раз дефінітивно назначена якість і місце ґрунту для дяка не будуть — може через довші часи — змінюватися. Отже вони (якість і місце ґрунту) повинні бути такі, щоб і наслідники теперішного дяка не мали причини, нарікати на них.

Не улягає найменшому сумнівови, що деякі священники будуть старатися, щоб насамперед забезпечити ерекціон. ґрунтом не тільки матерні, але й дочерні церкви а потім аж оставшу решту, якої дуже часто в такому випадку вже й не буде, відступлять дякам.

Се рівналосяб замахови на здобуте й законом признане право дякам.

Наколиб котрий зі священників, установляючи згадану комісію, не покликав до неї дотичного дяка, та наколиб дяк запримітив, що при розділі ерекц. ґрунту сталася йому хочайби навіть найменша кривда, належить негайно внести особисто, або — де сего потреба вимагає — навіть телеграфічно жалобу до Митрополичого Ординар'яту у Львові, до свого Епископського Ординар'яту, до дотичного Деканату, до Головного Виділу Т-ва „Самопоміч Дяків“ у Львові, до Виділу Т-ва „Самопоміч Дяків“ своєї дієцезії а надто, до Редакції „Голосу Дяків“ в Коломиї.

Крім сего належить в такому випадку зараз скликати Збір Дяків з цілого даного деканату, ухвалити на нему проти сего рішучий протест і вислати його крім повисше згаданих інстанцій, поданих в 2. ч. „Голосу Дяків“ також до свого Староства та до дотичного Воевідства.

Дяки дістають сей ґрунт не з ласки священників, але на основі державного закону.

Жаден дяк не сміє навіть подумати, що з наділенням його ерекціональним ґрунтом борба за красшу долю дяків є вже покінчена, ні — так оно не є, бо се є лиш одна з перших ще неповних побід дотеперішної економічної їх борби. Борба дяків за красше своє завтра є ще довга, а позицій, які вони мусять здобути, є ще дуже багато.

Отже в виду сего є святим обовязком кожного дяка: **дальше кріпко стояти на сторожі своїх прав, плекати в собі силу волі та гартувати силу духа, щоб кождо слідуочу позицію здобути з тріумфом для добра й слави дяківського стану.**

I. В.

До всіх Впп. Дяківських Делегатів!

Як бачимо в першій статті сего числа теперішній момент є для дяківської економічної справи дуже важний. **В нему рішається будучина дяківської долі.** На теперішних дяках а головно на їх провідниках тяжить за їх становище в теперішній борбі велика відповідальність перед майбутньою історією дяків.

Чи золотими, чи чорними буквами будуть они записані в сій історії, залежить від них самих, від їх теперішньої діяльності.

Сей важний момент мусить бути для загальної дяківської справи безумовно використаний, бо тепер заподіяна кривда ледви, чи далабся вже так скоро направити.

Вашим святим обовязком є Впп. Делегати, чесно й сумлінно боронити справ також дождого, поодинокого дяка свого деканату, бо кривда заподіяна одному дякови, є кривдою й зневагою для всіх дяків.

На всякий випадок належить в першій мірі подбати про те, щоб з кожного деканату пішла делегація до свого декана та попросила його, щоб він на евентуальний Соборчик священників, на якому малаби дальше рішатися справа розділу ерекціонального ґрунту прийняв з рамени дяків бодай деканального дяківського делегата та його заступника, як уповноважених до оборони інтересів всіх дяків деканату.

Наколиб на пр. котрому з дяків Вашого деканату заподіяно яку кривду при розділі ерекціонального ґрунту, то належить негайно скликати Збір Дяків цілого свого деканату, ухвалити на нему проти сего рішучий протест і вислати його до всіх інстанцій, заподаних в першій статті нинішнього часопису.

Всякі видатки звязані з сим повинні покривати всі дяки деканату, а не одиниці, бо лиш там є побіда запевнена, де бореться один за всіх а всі за одного.

Редакція.

Друкарський чортик.

В 5. ч. „Голосу Дяків“ подано через похибку складача, що на фонд преси зложив Петро Матіїв, дяк і упр. хору в Тухли; а має бути: Дмитро Матіїв, дяк і упр. хору в Тухли.

От, де наша доля!

Зайшов я у лісок в маю,
Сів на пеньок, тай думаю:
Як на світі жити маю?
А надімною, на буку
Зазуленька: „ку-ку, ку-ку“.
Я встав та її питаю:
Будь ласкава зазуленько,
Скажи мені голубонько,
От що: кажуть, що ти
Кождої весни,
Куєш долю всім бідакам,
Колиж вже закуєш,
Й нам бідним дякам?
„Ха-ха-ха“ засміялась она:
Кому, вам, дякам?
А ви-ж що за пани?
Чи ви не України сини?“
Так сивенька, ми,
Неньки-України сини.
„Коли-ж так, то послухай,
Тепер, коли ваша Україна,
Почетвертована, побіджена,
Народ ваш, темний, збіджений,
Горем прибитий, зголоджений,
Розположений, по чужині скитається,
Та по тюрмах карється,
А вам доля сниться?“
То хйба нам, ніколи
Не діждатись лучшої долі?
„Діждетесь аж тогди,
Як вперед самих себе,
А потім народ свій,
Піднесете з темноти.
Як культура й добробут
У вас, як слід зацвітуть.
Як ви станете в ряди,
Між кильтурними людьми.
Наколи про се я вчую,
Аж тоді вам всім разом:
Добру доленьку, закую.
А доки се прийде, бідуйте,
Та Христа наслідуйте!“

Сковятин, дня 10. мая 1925.

Тихон Яремків, дяк.

Заклик до Вп.Товаришів-Дяків!

Вп. Товариші-Дяки! Найнисші класи робітників торнутья нині до організацій, а ми мабуть не хочемо розуміти цього, що лиш в єдности сила, що з нами будуть числитися всі лише тогди, як ми будемо сильно зорганізовані. Дятого не бійтеся „власть імущих“ не отратимо жадних ласк у них як будемо організуватися — противно перестанемо бути наймитами й слугами в них, та не будемо залежними від всіх і вся, і — лиш тоді будемо дійсно правдивими дяками!

Дятого всі як один до праці!

Голуб Якія, дяк і дяківсь. делегат
в Конюхові к. Стрия.

Складайте добровільні датки на фонд своєї преси, щоб она мала змогу, як слід розвинути свою діяльність.

Від Редакції.

Тому, щоб як найскорше поділитися зі своїми Впп. Передплатниками радісною вісткою про одну з перших побід нашої дотеперішної економічної борби та подати їм деякі інформації, потрібні до забезпечення прав дяка, як такого при розділі ерекц. ґрунтів, рішила редакція видати надзвичайне число „Голосу Дяків“, якого ціна з огляду на ріжні причини технічного характеру виносить **40 (сорок) сот.**

Позаяк фонди нашої преси в загалі а з окрема тепер, коли на сей квартал — мимо відозви — заледви кільканайцять пренумераторів прислало передплату — рівнаються великому зерови, редакція просить ввічливо оцим всіх своїх Вп. Пренумераторів, **щоби зараз вирівняли належитість за се число та рівночасно поможности надіслали певну лепту на ратунок фонду своєї преси.**

Дяківсьні гаразди.

Сегодня дістала наша редакція знова лист від одного з визначних наших передплатників-дяків, який з огляду на свій зміст вповні заслуговує на поміщення його в часописі.

В сему листі читаємо між иншими таке:

„... Не маю ані кусника ґрунту, ані хати, крім дяківської служби, ходжу ще по денних зарібках, бо церковні доходи дяка дуже мізерні. Священик, який має тільки ерекціонального ґрунту, що можна назвати його другим дідичем в селі, бере за похорон або за слюб аж по 60 зл. а дякови дає з сего заледво 2 зл. Коли я просив священика, щоби мені відпустив кавалок ерекціонального ґрунту, якого він має аж за багато, то він ще й закепував собі з мене. Мешкаю в такій малій хатчині, як курник і плачу за неї 30 зл. річно. З церковних доходів дає мені священик „аж“ 1/20 (одну двайцятку) пайку.

Чи можна з сего вижити, чи є за що працювати, та чи можна в такому священикови бачити наслідника Христа, духовного вихователя своїх парохіян а вже не кажу приятеля дяків?“

Редакція на разі пропонує від себе сему священикови, щоби він негайно змінив своє відношення до дяка та ділився з ним доходами за церковні треби так, щоб дяк діставав одну третю а не одну двайцятку пайку загальної вартости, бож дяк має прецінь до сего повне право. В противному випадку посвятимо сему „добродієви“ відповідну рубрику в нашому часописі й знайдемо спосіб, яким приневолимо його до зміни свогого нелюдяного становища супроти даного дяка.

А дотичного дяка взивається, щоб він в своєму часі повідомив нашу редакцію, чи й яка зміна зайшла в відношенні сего пароха до него.

Краковецький деканат.

Дня 4. травня с. р. відбувся Збір Дяків краковецького деканату, на котрому — крім всіх дяків сего деканату — явився також, як гість Вп. Онуфрій Жулинець, дяк з Липівця, деканату Любачів.

Після довгих дискусій ухвалено слідуєчі резолюції:

1. Тому, що теперішнє матер. положення дяків, необхідних других церковних функціонерів по священниках, на Території Польської Річипосполитої є прямо катастрофальне, бо теперішній, дяківський стан рекрутується по більшій часті з безземельних людей а державні доходи, які перед світовою війною становили головну рубрику доходів дяка, та були одним жерелом удержання його цілого дому, звелися тепер майже до зера, а тому, що одним виходом з такого страшного, матеряльного положення а тим самим і одним ратунком дяківського стану від голодової катастрофи а церкви від моральної шкоди — є безплатне наділення дяків ерекціональним ґрунтом — домагається збір від Правительства Польської Річипосполитої не гайного, безплатного наділення всіх дяків ерекціональним ґрунтом титулом службового вивінування в висоті, бодай одної третьої тої кількості яка на основі обов'язуючого тепер на території Польської Річипосполитої конкордату припадає в даній парохії парохом, а наколиб в такій парохії не було надвижки ерекціонального ґрунту, то збір домагається приділу сего ґрунту для дотичного дяка з сусідньої парохії, яка має відповідну надвижку згаданого ґрунту.

2. Збір висказує свій жаль до духовенства, що воно — з малими виїмками — незчисливо відноситься до розпочатої в так важкому моменті борби дяків о поправу своєї нужденної долі, але противно, густо-часто ділає ще й на її шкоду.

3. Збір взиває оцією дорогою всіх Вп. Дяків-Українців що знаходяться поза межами польської держави як: в Америці, Канаді, Бразилії, Чехословаччині, Югославії, Буковині і т. п. до мегайної спільної праці, до згуртування всіх своїх сил в одному центрі, бо лише в сей спосіб здобудемо собі те, що нам по Божим і людським законам справедливо належиться.

На зборі вибрано одноголосно дяківським делегатом підписаного, а його заступником Вп. Кучака Семка, дяка зі Свідниці.

Шумський Григорій, дяк і дяківськ. делегат в Великих Очах

Стрийський деканат.

Дня 27. мая с. р. відбувся довірочний Збір Дяків стрийського деканату в Стрию, на котрому явилися всі дяки з сего деканату, з виїмком чотирох, які своєї несприятливості (крім одного) до нині не оправдали.

Збір відкрив Вп. Яків Голуб, дяк і дяківський делегат з Конюхова.

Предсідником Збору вибрано Вп. Михайла Хировського, дяка зі Стрількова, секретарем Вп. Івана Юника, дяка з Лисятч.

Відчитаний протокол з попередних Зборів прийнято до відома.

Вп. Яків Голуб здав звіт з останнього Загального Збору Дяків у Львові, відчитуючи видану для дяків (без дяків) „Службову Прагматику“, над котрою справді дискусії не отворювано, але всеж таки зібрані дяки висказували свої жалі до поодиноких §§. сеї прагматики й жадали їх зміни.

Деканальним дяківським делегатом на стрийський деканат вибрано знова Вп. Якова Голуба, а заступником Вп. Михайла Хировського.

Збір ухвалив слідуєчі резолюції:

1. Домагатися від Польського Уряду негайного, безплатного наділення всіх дяків ерекціональним ґрунтом титулом службового вивінування в висоті бодай одної третьої тої кількості, яка на основі обов'язуючого тепер на території Польської Річипосполитої конкордату припадає в даній парохії парохом, а наколиб в такій парохії не було

надвижки ерекціонального ґрунту, то збір домагається приділу сего ґрунту для дотичного дяка з сусідньої парохії, яка має відповідну надвижку згаданого ґрунту.

2. Домагатися, щоб польський уряд визнав дяків за необхідних церковних функціонерів та перебрав їх на державний етат — вкінці, щоби справа вивінування дяків була трактована на рівні з органістами.

3. Щоби всі дяки по всіх парохіях домагалися за церковні треби одної третьої пайки загальної вартости.

4. Щоби кождий дяк вислав сей час предплату на свій часопис „Голос Дяків“ і шематизм, а найдалше до місяця щоби зложив членську вкладку до Т-ва „Самопомочи Дяків“ у Львові.

5. Щоби Виділ Т-ва „Самопомочи Дяків“ у Львові ввійшов в належитий контакт з Редакцією „Голосу Дяків“ в Коломиї, та подавав всякі звіти зі своєї діяльности, розпорядки, припоручення і т. п. тільки через свій становий орган: „Голос Дяків“ до загального відома інтересованих.

6. Візвати всіх дяків з сусідніх деканатів, в котрих ще не було Загальних Зборів та де нема дяківських організацій, щоби пробудилися зі сну, щоб не спали підчас жив, щоб не були тими, що мають очі а не видять, мають уха а не чують а взялися до організаційної праці, до праці над поліпшенням нашої гіркої долі. Чейже в таких деканатах знайдеться бодай по одному дякови, якому дяківська справа лежить на серці, та який розуміє сю велику хвилю, в якій рішається доля дяків, і возьме провід в дяківській організації, уздоровить тих, що терплять на байдужність, лінивість, бездіяльність і т. п. недуги та поведе їх всказаними шляхами до успішної борби.

Збір закінчено о 2. год. попол. а резолюцію про приділ ерекціонального ґрунту припорусено підписаному Вп. Голубови Якови вислати до всіх інстанцій, поданих в 2. числі „Голосу Дяків“.

Предсідник: Секретар:
Хировський Михайло, дяк Юник Іван, дяк
зі Стрількової. з Лисятч.
Голуб Яків, дяк і дяківський делегат
в Конюхові к. Стрия.

Відоzба

Виділу Товариства „Взаїмної Помочи Дяків“ в Станиславові.

На загальному зборі Т-ва „Взаїмної Помочи Дяків“ в Станиславові дня 11. червня с. р. ухвалено членську вкладку на 2 лол. а вписове на 1 зол. До 11. червня 1925 р. впили до каси Товариства членські вкладки лише з деканатів: станиславського, езупільського й городенського, а решта деканатів нашої Епархії залягає з вписовим і членськими вкладками.

В виду сего проситься всіх Впп. Делегатів Т-ва, щоби безпробовно подали до Виділу Товариства свої точні адреси й предложили звіти з відбутих деканальних зборів та зібрали й надіслали сюди всі членські вкладки і вписове від дяків своїх деканатів. Виділ без фондів в жадному товаристві не може працювати, хотийби проти нему Бог зна, які протести підносились.

За Виділ:

О. Гіряк Юстин, голова; Гарасимович Стефан, заст. голова; Марущак Н., секретар; члени: Гуменик Йосиф, Ленюк Пилип, Бриндзей Онуфрій, Савчак Василь, Головінський Іван і Проць Теодор.

Жовківський і сусідні деканати, позір!

Збір Дяків деканатів: жовківського, куликівського й мостенського відбудеться дня 24. липня 1925 о 10. год. передполуднем в Жовкві, в салі „Народного Дому“ на котрий то збір всіх Впп. Дяків зі згаданих деканатів запрошується. Ті, що з оправданих причин не зможуть на зборі явитися, мають прислати на сей день свої умотивовані оправдання.

Крім сего запрошується на сей збір також всіх тих Всеч. ОО. згаданих деканатів, які є прихильниками дяківської справи.

За Комітет:

Павло Сало, Андрій Малицький.
дяк в Крехові. дяк в Скваряві Новій.

Огляд світових подій.

Союз Рад. Респ. провадить дальше свою дотеперішню політику на Сході. Се так допекло Англії, що вона рішила зірвати всякі взаємини з Радянським Урядом, закидуючи йому, протианглійську агітацію в Китаю.

Німеччина надумується тепер, чи та на яких умовах має вона вступити до Союзу Народів. Тут кремпеує її в певній мірі також заключений з Союз. Рад. Респ. договір в Рапальо в 1922 р.

Англія дуже заклопотана подіями (революцією) в Китаю, які на її думку викликав Уряд Рад. Респ. Вона тратить в Китаю великий ринок збуту для своїх фабрикантів, і обильне жерело ріжних експлоатацій для себе.

Франція переживає тепер в Марокку грізний момент, бо почав велику офензиву проти французьких військ. Гріш її дальше тратить на вартости.

Греція перебула недавно безкровну революцію. Генерал Пангальос, який стояв на чолі революціонерів, і адмірал Гадікірйякос, повалили одної ночи дотеперішній грецький уряд та утворили нове правительство. Причиною революції була нездарність поваленого уряду.

Югославія дуже невдоволена зі зміни уряду в Греції, бо повалений уряд, на чолі котрого стояв міністр Мхальоупулос, був продажний і йшов на руку Югославії, а новий уряд почав вже вести острійшу політику супроти неї.

Болгарія, яка з причини Балканської війни в 1912 р. та світової воєнної заверюхи зійшла майже на жабри, переживає тепер страшні партійні борби. Ліві партії згуртувалися в одній групі, яка носить назву „Дружбаши“ та мстяться на правительственних партіях за своїх товаришів, що з їх руки повисли на шибеницях.

Китай провадить дальше завзяту борбу проти чужинців, які його до нині використовували. До Радянського Уряду відносяться вони дуже прихильно, бо бачуть, що при його допомозі доконають цілковитого увільнення Китаю від чужинців.

Вписуйтеся в члени „РІДНОЇ ШКОЛИ“ (членська вкладка тепер 1 зл. на рік). Рівночасно з грішми присилайте й спис членів (імя, назвисько, заняття й точну адресу) до Українського Педагогічного Товариства у Львові, Ринок ч. 10.

Не забувайте, що в „Рідній Школі“ наша будучність!

Зсячича.

Столітна річниця фотографії.

В сему році минає 100 літ, як Французи Дагерує і Ніерсеа винайшли штуку фотографування. З сеї нагоди має відбутися тепер в Парижі міжнародний конгрес фотографів в присутности многих делегатів з заграниці.

Жінки Вечоркевіча і Багінського у С. Р. С. Р.

Жінки вбитих Мурашком Вечоркевіча і Багінського виїхали до Москви. Право виїзду прислужувало їм на основі умови про виміну Вечоркевіча та Багінського. Оба покійні мали право виїхати зі своїми родинами. Скоро відбудеться у Варшаві процес проти Мурашка, на якому відомий варшавський адвокат Дурач буде заступати обі пошкодовані жінки, та домагатися в їх імени відшкодування в сумі 10.000 золотих.

Грім вдарив в церкву.

В місцевості Велян, в Австрії, вдарив в церкву грім підчас богослуження. Богато осіб зімліло, кілька є ранених.

Саранча на Одещині.

Саранча, що навістила в цьому році Україну, є не азійського а італійського походження. Саранча азійського походження, що навістила Україну останній раз у 90 роках минулого століття, є правдивим стихійним нещастем для хліборобства. Вона виїдає по дорозі все до тої міри, що лишає по собі голу землю. Як летить то заслонює сонце так, що робиться темно. З нею боротися дуже важко, а то й неможливо. Італійська саранча т. зв.

прус є через те менше небезпечна, що з нею можна боротися. Для боротьби з прусом прийнято українським урядом надзвичайні міри боротьби. Крім паротягів (льокомитив) ужито до боротьби з прусом і літаків (аероплянів).

Смерть від сміху.

Один пан, будучи в кінотеатрі в Лондоні розсміявся дуже широко з гумористичного змісту фільму в наслідок чого дістав спазми сміху, від якого не міг вже здержатися й після 10 годин закінчив життя.

Почта раз на 3 роки.

Мешканці англійського острова Трістан да Кунга отримують листи й газети тільки раз на три роки, бо лиш тільки разів доходить до них почта. Сей остров лежить на Атлантичному Океані, між рогом Полудневої Африки а Полудневою Америкою.

Новинки.

Згода Союза Рад. Респ. з Японією.

Цими днями заключили большевики з Японією ще один договір, яким загарантовано Японцям право приватної власности на острові Сахаліні. Сам остров Сахалін відступила Японія Радянському Союзови, який дав за се там Японії концесії на копальні та інші підприємства.

Сніги коло Коломиї.

На 30. червня с. р. упав на нашій славній Чорногорі й Горгонах сніг з метелицею. Худобу та череди овець мусіли люди забрати з полонин на доли. Богато овець погинуло в наслідок зимна.

Муха і Мітковські забиті.

(Г. Р.) Дня 30. 6. 1925 в Новім Селі поліція окружила ватажків Мітківського й Муху. Підчас сего повстала довша перестрілка. Двох постерункових смертельно ранено а Мітківського й Муху вбито. Третого ватажку Мачугу і дві товаришки сих ватажків заарештовано.

Прут розсердився

Безнастанні дощі в нас а з окрема в горах спричинили між іншими також і в Коломиї великі матерьяльні шкоди. Вола в нашому кремезному й химерному Пруті прибула так нагло й з такою великою силою, що многим бідним людям забрала майже послідний кусник землі а нашим деяким мешканцям на передмістях заглядала й до хати. Ся повинь не булаб наробила таких величезних шкід, наколиб русло Прута було зрегульоване.

Радянський уряд купує коні для кавалерії.

Недавно закупив радянський уряд на Угорщині для своєї кавалерії 5000 коней. Радянські агенти хотіли перевезти їх через Польщу, але ся спротивилася. Коні помандрували на Фіюме, а звідси поїдуть кораблями на місце призначення.

Перстень св. Петра — украли.

„Neue Fr. Presse“ подає, що сими днями закрав хтось з Базиліки св. Петра багато цінних річий, а між ними також і історичний перстень рибака (св. Петра). Злодії крали в рукавичках і через те не оставили на місці випадку слідів своїх палців, при помочи яких можна було їх скорше віднайти. Шкода виносить багато мільонів лірів.

АДВОКАТ

Д-р. Іван Турянський

відкрив адвокатську канцелярію в Коломиї і веде її при вул. Крашевського ч. 29.

Хто ще до тепер не має прегарного, інформаційного, ріжними красками друкованого календарика „Запорожець“ на 1925 рік з ілюстрацією Богдана Хмельницького та ріжними дуже важними порадами для всіх, той нехай зараз купить собі його в Видавн. „Запорожець“ Коломия, Міцкевича ч. 51 по ціні 60 сот.

Спішіть, бо наклад вже на днях вичерпається.

Іспитований дяк з гарним барітоновим голосом пошукує посади дяка. Зголошення приймає Шийка Григорій, дяк в Волковій, пч. Балигород.

Видає Видавництво „Запорожець“ в Коломиї.

На фонд преси зложили:

Вп. Слободян Прокп, дяк в Княждворі коло Коломиї — 2 зл.

Вп. Калинець Сильвестер, шириий Приятель дяків, в Ходорові — 2 зл.

Редакція складає сим Впп. Жертводавцям, а з окрема Вп. Калинцєви Сильвестрови, як цілком неінтересованому а однак широму й наслідуюванню достойному Приятелеви дяківської організаційного життя та борби за красшу долю дяків ширі подяки так від себе, як і від загалу всіх борців-дяків за сю ласкаву поміч в будіванню організаційної твердині, якою в кожній організації є лише своя власна преса.

Веселий куток.

I.

„Panie dobrodzieju“!

Пан отець широко знаний,
Був привичкою своєю,
Що за кожним словом завжди
Мовив: „Panie dobrodzieju“!

Чи то в дома з попадаєю,
Чи в товариській забаві,
Завжди — „Panie dobrodzieju“!
Траплялося і в „Відправі“.

Раз у церкві мав Акафист,
До святого Миколая,
І тут йому навинулась
Поговірка ця смішная.

Бо коли кінчив вже Ікос,
Заспівав, піднісши очі:
— „Радуйсь „Panie dobrodzieju“,
Миколає Чудотворче“!

II.

В крилосі.

Раз співав дяк у крилосі,
І заснув так на книжках,
А піп требником його в карк
І крикнув: — „Аз сплах і востах“!

Схопився дяк, протер очі,
Як не лусне тут попа,
І сказав: — „Ми же востахом,
Та і справихомся“!

Піп поправивсь і книгою
Як не трісне по чолі:
— „От во утріє възбію
Уся грішняя земля“!

Дяк звинувся, незважаючи,
Що гріхом спламить душу,
Типиком шурне в зуби:
„Зуби грішним сокрушу“!

С. Калинець.

Почтова скринка.

Серванта Михайло, дяк в Накваші. Ми одержали від Вас всего 5 зл., з чого 2-50 зл. вписали на рах. шематизму а 2-50 зл. на рах. часопису.

Сопуляк Іван, дяк в Ракові, 1 зл. 25 сот. на II квартал одержали.

Васильюк Іван, дяк в Мельниці. 3 зл. одержали, з чого 2-50 зл. вписали на часопис а 50 сот. на рах. шематизму. Рудавський Михайло, дяк в Крогульцях. 2-50 зл. на шематизм а 2-50 зл. на часопис одержали.

Юрків Петро, дяк в Копанках і Гавдяк Олекса, дяк в Болохівцях, подайте негайно свої точні почти, бо ваші послідні часописи вертають назад з допискою, що почта Копанки й Болохівці незнані.

Ковальчук Михайло, дяк в Дмитрові. Очікуємо на те, що Ви приобітцали в дописці з 5. V. 1925.

Варава Петро, дяк в Білявцях. Ціна шематизму дяків який при кінці сего місяця зачнешь розсилати, є подана в 3. ч. нашого часопису, в рубриці „Від Редакції“.

О. К. Н. Білявці. За Ваші пропозиції, з якими ми щільком годимось, просимо прийняти від нас ширі подяки!

Лазаревич Іосиф, дяк в Сасові. То, про що Ви нам згадували, уважаємо за невідповідне до виконання.

Ільницький Стефан, дяк в Розборі Окр. 2-50 зл. на шематизм одержали.

Хячій Теодор, дяк в Посухові. Ми дістали від Вас до сеї пори 5 зл., з чого 2-50 зл. вписали на рахунок „Голосу Дяків“ а 2-50 зл. на рах. шематизму.

Кобрин Микола, дяк в Утишковичах. 2 зл. 50 на шематизм і 2-50 зл. на часопис одержали.

Кухтин Павло, дяк в Переволоках. 3 зл. на фонд преси ми дістали; за труд прийміть ширі подяки. Просимо, подати нам поіменний спис Впп. Жертводавців.

Відозва.

Редакція просить ввічливо всіх Впп. Передплатників, головно зі сіл, щоб негайно, а найпізнійше до 20. липня с. р. надіслати її точні адреси найбільше свідомих і грамотних українських жінок і дівчат зі своєї місцевости в ціли вислання їм господарсько-жіночих порад.

Др. А. Фріш

лікар всіх лікарських наук
(Апарат Рентгена
і кварцова лампа)

Коломия, ріг вул. Міцкевича-Замкової.

Біржа. Львів 8. липня 1925.

Амер. долари 5-20 до 5-20¹/₂, канад. дол. 5-10 до 5-10¹/₂, чеські кор. 0-15¹/₂ до 0-15³/₄, леї 0-02¹/₂ до 0-02³/₄, франц. фран. 0-26¹/₂ до 0-27, швайц. фран. 1-01 ло 1-02, фунти штер. 25-10 до 25-20, австр. кор. за тисяч. 0-00 до 0-00 сот.

Золото: 20 кор. 21-75 до 21-80, 20 франк. 19-65 до 19-75, 20 марк. 24-70 до 24-80, 10 руб. 26-70 до 26-85 сот.

Срібло: австр. кор. 0-44 до 0-44¹/₂, 5 австр. кор. 2-30 до 2-35, фльор. 1-18 до 1-20, сріб. руб. 1-86 до 1-88, копійки за руб. 0-85 до 0-87.

Великий СКЛАД МАШИН

рільничих і до шиття, плугів, борон, роверів, січкарень, прас до олію, томасини, коксу й вугля поручає дешево, надрібно й гуртом за готівку або на догідні рати

Гершон Мельцер

Коломия, вул. Пілсудського ч. 12.

Оголошення.

Олійник Григорій, дяк з добрим теноровим голосом, жонатий, в середньому віці, який розуміється дуже добре на рільній і лісовій господарстві та може провадити кооперативу, пошукує відповідної посади. Зголошення приймає: Кооператива „Верховина“ в Кутах.

Іспитований дяк, кавалер, 26 літ життя, з гарним теноровим голосом пошукує зараз дяківської посади.

Інформації уділює: Кошла Іван, дяк в Дахневі, пч. Чесанів.

Найліпші масарські вироби

можна дістати дешево лише у

МИКОЛИ КУКУРБИ, Коломия

Мійська галя 47.

За Редакцію відповідає Нестор Волчук, дяк.

З друкарні Вільгельма Бравнера в Коломиї.